

Wortel, ei, of theezakje?

- Als ellende en tegenslag in je leven komt, wat ben jij?-

29 januari 2017

Robert Doornenbal

Team Kerngroepen

De Lichtboog

Suggestie om te beginnen:

Luister naar het lied van Schrijvers van

Gerechtigheid:

Jezus ging Gods Weg

http://iturl.nl/sndJ1_G

Om te zingen:

Opw 685

Opw 349

Opw. 411

Opw 778

Om te lezen:

Lees de bijgeleverde tekst uit Handelingen 6, 7 en 8

2 Kor. 2:15

2 Kor. 6:10

Voor het gebed:

Open Doors

Bij iedere ontmoeting met de vervolgd kerk horen we altijd: "Bid voor ons".

Vervolgde christenen weten hoe belangrijk gebed is.

Door te bidden krijgen ze de kracht en wijsheid op de momenten dat ze het nodig hebben. Door gebed weten we ons verbonden met de wereldwijde Kerk. Ons gebed versterkt vervolgd christenen. Met de

gebedskalender van Open Doors kunt u iedere dag bidden voor onze vervolgd broeders en zusters. Bidt je mee

De gebedskalender van Open Doors is op te vragen via hun website

<https://www.opendoors.nl>

TIP

Op deze website zijn ook mogelijkheden te lezen voor een schrijfactie ter bemoediging van vervolgd christenen

Lees Handelingen 6: 8-15; 7:1-2a; 51-60; 8:2

De Bijbelteksten uit de verschillende vertalingen zijn te vinden op de laatste bladzijde (BGT/HSV/NBV)

Een jonge vrouw uit Sri Lanka zoekt haar moeder op. De dochter worstelt en vecht met allerlei problemen. Als er één probleem is opgelost dan dient het volgende zich al aan! Haar moeder hoort het verhaal van haar dochter aan, en brengt haar vervolgens naar de keuken. De moeder vult drie pannen met water. In de eerste pan doet ze een paar wortels, in de tweede eieren, en in de derde pan een theezakje. Zonder verder iets te zeggen, laat ze het water een tijdlang koken. Daarna haalt ze de wortels en de eieren eruit, en legt ze op een bord. De pan met thee schenkt ze uit in een doorzichtige glazen theepot. Dan nodigt ze haar dochter uit: "Kom, voel maar", zegt de moeder. De dochter voelt dat de wortels zacht zijn geworden. Ze breekt het ei open, en ziet dat het vanbinnen hard is. En als laatste drinkt ze van de thee, en proeft een sterk aroma.

"Wat betekent dit, moeder?", vraagt de dochter.

Haar moeder legt uit: "Al deze dingen kregen te maken met dezelfde situatie: kokend water. Maar ze reageerden allemaal anders. Toen de wortels het water ingingen, waren ze stevig, hard, onbuigzaam. Maar na een tijd in kokend water zijn ze broos en zwak geworden. De eieren waren in het begin vanbinnen vloeibaar, maar gaandeweg werd hun binnenkant steeds harder. De thee was uniek. Want de thee veranderde het water zelf."

Ze kijkt haar dochter vragend aan: "Wat ben jij? Als ellende en tegenslag in je leven komt, wat is jouw antwoord? Ben je een wortel, een ei, of een theezakje?"

Poeh – dat is een confronterende vraag! Als ik in 'kokend water' terechtkom, of misschien op dit moment zit, wat ben ik dan? Een wortel, een ei, of een theezakje?

Stefanus valt in kokend water, en in die situatie blijkt wat er *in* hem zit. Dat valt namelijk af te leiden uit wat er *uit* hem naar boven komt. Stefanus als 'theezakje'.

Wat zit er in Stefanus?

Dit blijkt al uit Handelingen 6:5; Stefanus is gevuld met wijsheid, met geloof, en met de Heilige Geest. In 6:8 wordt er aan toegevoegd: 'En Stefanus, vol genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk. Het woord genade betekent dat God hem geeft wat hij nodig heeft voor zijn roeping als leerling en getuige van Jezus. Deze genade is nauw verbonden met de kracht van God. Het gaat hier dus niet om de kracht van Stefanus zelf, maar om de kracht van de Heilige Geest die in, en door hem heen werkt.

In totaal zien we dus vijf elementen/'ingrediënten' in de persoon (het 'theezakje') Stefanus: wijsheid, geloof, de Heilige Geest, genade, en kracht.

Wat komt er uit Stefanus naar buiten?

Welk 'aroma' komt ons tegemoet? Ik heb zeven dingen ontdekt, kijk maar mee.

Als eerste in Hand 6:8 verrichte Stefanus grote wonderen en tekenen. Als tweede laat Stefanus wijsheid zien. 6:10:

Een derde 'uiting' is een bijzonder soort licht dat zijn gezicht uitstraalt. Hand. 6:15. We kennen het alleen van Mozes toen hij van de berg Sinaï afdaalde (Ex. 34:29-35) en van Jezus (tijdens de verheerlijking op de berg, Matth. 17:2). Wat er als vierde uit Stefanus naar buiten komt, is een zeer confronterend en ontmaskerend woord richting zijn beschuldigers. Hand 7:51. Bedenk dat deze slotbeschuldiging hoort bij de retorica (de spreekkunst) van die tijd. En het gehoor van Stefanus moet ook hebben herkend dat hij sprak als een gezaghebbende, Geest vervulde profeet, in de lijn van Mozes. Toch wilden ze niet luisteren en kwamen ze niet tot inkeer. Oftewel (zoals de grondtekst zegt): hun *oren* en hun *hart* bleven 'onbesneden'.

Als vijfde zien we bij Stefanus een sterke gerichtheid op God. Hand 7:55.

Als zesde laat Stefanus een houding van overgave zien, net als Jezus aan het kruis. 7:59: Terwijl Stefanus gestenigd werd, riep hij uit: 'Heer Jezus, ontvang mijn geest.'

Een zevende en laatste punt dat Stefanus laat zien, is een houding van liefde en vergeving. Stefanus vraagt: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan!'

Voor het geloofsgesprek

1. Als ellende en tegenslag in je leven komt, hoe reageer jij? Als wortel, ei of theezakje?

2. Er bestaat een relatie tussen de Heilige Geest en lijden. In onze tijd hoor je niet zo vaak over het verband tussen 'vervuld zijn van de Heilige Geest' aan de ene kant en 'vervolging, lijden, en verdriet' aan de andere kant. Is dit herkenbaar?

3. De Weg van het Koninkrijk (= jaarthema van dit seizoen) waarop de Geest de kerk leidt, is een weg van zwakheid, afhankelijkheid en offers brengen. Het is een weg van omgaan met verzet en weerstand – weerstand die zich ook kan uiten als koude onverschilligheid. Het is een weg van beproeving en (zelfs) lijden. Ik denk dat we ervan uit mogen gaan dat dit ook de weg is waarop de Geest De Lichtboog leidt. Hoe kijk jij hier tegenaan?

4. In het indrukwekkende verhaal van 'Silence' zegt een jongere: 'Laat mij mijn kruis zien' Reageer eens

5. Stefanus, en andere christelijke martelaren helpen ons te beseffen dat wij vanuit onszelf zwak en gebroken zijn – en volkomen leeg. Als we dat eenmaal inzien en accepteren, dan komt er meer ruimte voor Jezus. En dan kan verdriet samengaan met blijdschap. Lees 2. Kor. 6: 10
Wat heb jij hier misschien van ervaren?

Dit roept een vraag op. Hoe kan dit? Hoe is het mogelijk om in leven en sterven de 'geur' van Jezus (2 Kor. 2:15) te verspreiden? Het antwoord luidt: door het werk van de Heilige Geest. De Geest geeft hem wijsheid, geloof, genade, en kracht. Stefanus is een voorbeeld van een gelovige die vervuld is van de Heilige Geest en die door Hem wordt geleid. Misschien denk je bij jezelf: "Mooi zeg, dat zou ik ook wel willen!" Dan is het goed om te beseffen wat Lucas ons nog meer laat zien.

Er bestaat een verband tussen de Heilige Geest en vervolging en lijden.

In de Bijbel is er een duidelijke samenhang tussen de Heilige Geest en lijden. Dat patroon is ook zichtbaar in de twee boeken van Lucas: het evangelie en het boek Handelingen.

Lucas wijst er steeds op dat Jezus onder leiding van de Heilige Geest spreekt en wonderen doet. En dat Hij telkens opnieuw stuit op religieuze leiders 'vol woede' (vgl. Lucas 4; 6:1-11; 11:14-54; 19:39-47; 20:19). De godsdienstige elite verhardt zich – als eieren in kokend water.

In het boek Handelingen zien we hetzelfde patroon (zie de hoofdstukken 4; 8-9;12-13; 16-19; 21).

Een christelijke gemeente die leeft door de kracht van de Heilige Geest, roept een dubbele reactie op. Enerzijds aanvaarding: er zijn mensen die het evangelie aannemen. Maar anderzijds ontstaat er verzet, en vervolging. De boodschap van Lucas is even helder als confronterend.

Jezus de Messias was gezalfd met de Heilige Geest. Hij riep oppositie, haat en vervolging op, en Hij werd uiteindelijk gedood.

Dit geldt ook voor Stefanus. En evenzo zal de messiaanse gemeenschap die gezalfd is met de Heilige Geest, op een gegeven moment tegenstand en verzet oproepen, en zelfs vervolging. Direct na de dood van Stefanus zien we dit al gebeuren. *8:4: Saulus begon de gemeente te verwoesten: hij ging de huizen binnen, sleepte mannen en vrouwen mee en leverde hen over in de gevangenis.* Ook de gelovige mannen die Stefanus hadden gekend, *"klaagden en rouwden om zijn dood"* (8:2).

Vervuld zijn en geleid worden door de Heilige Geest betekent niet dat het lijden jou of ons voorbij gaat. Integendeel. De Weg van het Koninkrijk (= jaarthema van dit seizoen) waarop de Geest de kerk leidt, is een weg van zwakheid, afhankelijkheid en offers brengen. Het is een weg van omgaan met verzet en weerstand – weerstand die zich ook kan uiten als koude onverschilligheid. Het is een weg van beproeving en (zelfs) lijden. Ik denk dat we ervan uit mogen gaan dat dit ook de weg is waarop de Geest De Lichtboog leidt. Al weten we niet wat dit concreet gaat betekenen in de toekomst.

Wat is ervoor nodig om meer als 'thee' te kunnen worden?

Ik denk aan het getuigenis van een voormalige moslimextremist die na zijn bekering tot Jezus vreselijk werd gemarteld. Hij schrijft erover dat pijn en lijden alle zwakke en kwetsbare punten in je persoonlijkheid naar boven brengt. Je komt erachter wie je werkelijk bent. Namelijk een gebroken mens. Hulpeloos, zwak en helemaal leeg. "En toen kwam Jezus in mijn cel – en in mijn leven en Hij vulde mij. En de vervulling was zo groot! – omdat ik zo leeg was."

Dit is het geheim: 'De vervulling was zo groot... omdat ik zo leeg was.' Vervuld met de aanwezigheid en de liefde van Jezus. Die liefde maakt het mogelijk dat we op een gegeven moment zelfs kunnen zeggen: "Laat mij mijn kruis zien!" (zie het verhaal van de fil Silence)

Stefanus, en andere christelijke martelaren helpen ons te beseffen dat wij vanuit onszelf zwak en gebroken zijn – en leeg. Als we dat eenmaal inzien en accepteren, dan komt er meer ruimte voor Jezus. En dan kan verdriet samengaan met blijdschap. Zoals de apostel Paulus getuigt (2 Kor. 6:10, BGT): *"Ik heb verdriet. Maar toch ben ik altijd blij. Ik ben arm. Maar ik maak veel mensen rijk. Ik bezit niets. En toch... heb ik alles."*

Laten we daarom bidden, zowel als gemeente als heel persoonlijk: Kom, Jezus, kom – en vul ons leven.

Tip voor de kerngroep**Silence.**

Deze film die binnenkort in Nederland zal draaien, gaat over de verschrikkelijke christen-vervolgingen in het Japan van een paar eeuwen terug. In Nagasaki zouden ze met touwen aan een kruis worden opgehangen (op 6 februari wordt dit herdacht). Paul Miki, een Japanse christen van 33 jaar oud, was één van hen. Een ooggetuige schreef zijn laatste woorden op: "Jezus leert ons dat wij onze vijanden moeten vergeven. Daarom vergeef ik de opperste generaal en iedereen die deelheeft aan mijn dood. Ik verlang ernaar dat zij christen worden." Paul stierf met de woorden: "Heer, in uw handen beveel ik mijn geest." Vijftien eeuwen na Stefanus verspreidde deze Paul het aroma, de geur van Christus, in de kracht van de Heilige Geest.

Onder de 26 martelaren van Nagasaki, zoals ze nu bekendstaan, waren ook vijf tieners. De jongste daarvan was net 12 jaar oud geworden. Voor hem stond een kleiner kruis klaar. Weet je wat één van hen zei toen ze bij de heuvel waren aangekomen? "Laat mij mijn kruis zien!"

Voor een indrukwekkende animatie van deze gebeurtenis:

<http://iturl.nl/sn6ECDV>

BIJBELLEZINGEN

NB. Om het begrijpelijk te houden én dicht bij de grondtekst te blijven, zijn drie vertalingen gebruikt: BGT, NBV en HSV.

1e lezing: Hand. 6:8-15

8. En Stefanus, vol genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk.
 9. Toen begonnen een paar mensen een felle discussie met Stefanus. Het waren Joden die hoorden bij de synagoge van vrijgelaten slaven. Sommigen van hen kwamen uit de steden Cyrene en Alexandrië, anderen kwamen uit Klein-Azië.
 10. Zij waren echter niet in staat de wijsheid en de Geest, door Wie hij sprak, te weerstaan.
 11. Toen lieten ze een paar mannen een leugen vertellen over Stefanus. Die mannen zeiden: 'Stefanus beledigt Mozes en God. Dat hebben we zelf gehoord.'
 12. Ook het volk hitsten ze op, evenals de oudsten en de Schriftgeleerden. Ten slotte namen ze Stefanus gevangen en brachten hem voor het Sanhedrin. [= *het Joodse gerechtshof*]
 13. De tegenstanders lieten mensen komen die Stefanus vals beschuldigden. Die zeiden: 'Stefanus zegt steeds vreselijke dingen over de tempel en de wet.'
 14. Wij hebben hem namelijk horen zeggen dat Jezus uit Nazaret de tempel zal afbreken. En dat Jezus de wetten zal veranderen die Mozes aan ons gegeven heeft.'
 15. Alle leden van het Sanhedrin vestigden hun blik op Stefanus en zagen dat zijn gezicht leek op dat van een engel.

2e lezing: Hand. 7:1-2a; 51-60; 8:2 (BGT/HSV/NBV)

7:1. De hogepriester vroeg: 'Is dat waar?'
 2a. Stefanus antwoordde: 'Broeders en leden van het Sanhedrin, luister naar wat ik u te zeggen heb.'

Hier begint Stefanus een heel lange toespraak waarin hij vertelt over Abraham, Mozes en andere personen uit het Oude Testament. We pakken de draad op bij vers 51.

51. Toen Stefanus dat allemaal gezegd had, zei hij tegen de Joodse leiders: 'Jullie zijn eigenwijs en ongelovig! Jullie willen niet luisteren naar God. En jullie verzetten je tegen de Heilige Geest. Jullie zijn net zo ongehoorzaam als jullie voorouders!
 52. Jullie voorouders hebben alle profeten slecht behandeld. Ze hebben de profeten die lang geleden al over de Messias vertelden, zelfs gedood. Toch is de Messias gekomen. En toen hebben jullie de Messias verraden en vermoord!
 53. Lang geleden hebben jullie de wet van God gekregen via de engelen. Maar jullie hebben je niet aan de wet gehouden.'
 54. Toen zij dit hoorden, barstten hun harten van woede en knarsten zij hun tanden tegen hem.
 55. Maar hij, vol van de Heilige Geest, hield zijn ogen naar de hemel gericht en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God.
 56. En hij zei: 'Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God.'
 57. Maar zij riepen met luide stem, stopten hun oren dicht en stormden eensgezind op hem af.
 58. Ze dreven hem de stad uit om hem te stenigen. De getuigen gaven hun mantel in bewaring bij een jongeman die Saulus heette.
 59. Terwijl Stefanus gestenigd werd, riep hij uit: 'Heer Jezus, ontvang mijn geest.'
 60. Hij viel op zijn knieën en riep luidkeels: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan!' En na deze woorden stierf hij.
 8:2. Stefanus werd begraven door mannen die trouw waren aan God. Zij klaagden en rouwden om zijn dood.